

# РЕШЕНИЕ

№ 1646

гр. София, 16.03.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,**  
в публично заседание на 02.03.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Тафров**

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **14182** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Настоящото производство е второ по ред пред Административен съд –София град, след като с Решение № 17048/12.12.2019 г. по адм.дело № 9234/2019 г. по описа на ВАС–VI отделение е обезсилено Решение №2649/17.04.2019г. по адм. дело 11617/2018 г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане със задължителни указания на ВАС.

Образувано е по жалба на В. Б. М. от [населено място] срещу Заповед № СОЦО/Д-С-КС/117/Д/СР от 05.07.2018г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“-К. село, с която считано от 01.06.2018г., по реда на Закона за интеграция на хората с увреждания (ЗИХУ) и Правилника за приложение на Закона за интеграция на хората с увреждания (ППЗИХУ), е отпусната месечната добавка за социална интеграция – за обучение, на жалбоподателката, потвърдена с решение № 22-РД-06-0172 от 21.09.2018г. на директора на РД “Социално подпомагане“-С. град.

В жалбата В. М. моли заповедта да бъде отменена, с твърдения, че заповедта е незаконосъобразна, без да посочва конкретни аргументи.

Ответникът - директорът на дирекция „Социално подпомагане“-К. село - редовно призован не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката В. М. е лице с увреждане, съгласно ЕР на ТЕЛК при IV МБАЛ С. ЕАД № 3380 от 23.11.2017 г. със срок до 01.11.2020г., с което органът по медицинската експертиза му е определил 98 % трайно намалена работоспособност без чужда помощ. На 17.01.2018г. жалбоподателката е подала в дирекция „Социално подпомагане"-К. село, заявление-декларация за изготвяне на социална оценка и отпускане на месечна добавка за социална интеграция. На заседание на консултативната комисия, проведено на 31.01.2018 г. е изготвена социална оценка, в която е направено предложение до директора на дирекция „Социално подпомагане" - К. село за отпускане на добавка за социална интеграция за транспортни услуги, за обучение, за балнеолечение и/или рехабилитация и за диетично хранене и лекарствени продукти. Социалната оценка е издадена със срок до 01.11.2020г. Със Заповед № СОЦО/Д-С-КС/117/Д/06.02.2018г. на директора на дирекция „Социално подпомагане" - К. село по заявление - декларация от 17.01.2018г. на В. М. е отпусната месечна добавка за обучение по чл.27 от ППЗИХУ, считано от 31.01.2018г. до 30.11.2019г. В заповедта е посочено, че добавката по чл.27 от ППЗИХУ се изплаща след представяне на документ, удостоверяващ обучението. Със Заповед № СОЦО/Д-С-КС/117/Д/СР от 05.07.2018г. на директора на дирекция „Социално подпомагане" - К. село на жалбоподателката е отпусната месечна добавка за социална интеграция за обучение в размер на 15.00 лева, считано от 01.06.2018г. до 30.11.2020г.

Съгласно измененията на ЗИХУ (чл. 42б, ал. 2 от ЗИХУ - Държавен вестник, бр. 60 от 2018г., в сила от 20.07.2018г.), месечната добавка за обучение се отпуска, след предоставяне на документ, удостоверяващ продължителността на обучението. Съгласно § 8 от Преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на ЗИХУ (Държавен вестник, бр. 60 от 2018г., в сила от 20.07.2018г.), месечните добавки за обучение, отпуснати от 15.06.2018г. до влизане в сила на този закон без документ, удостоверяващ продължителността на обучението, се спират и добавката се възстановява след представяне на документ по чл. 42б, ал. 2 от ЗИХУ.

В конкретния случай, месечната добавка за обучение по обжалваната в настоящото производство заповед е отпусната от 01.06.2018г. без документ, удостоверяващ продължителността на обучението, във връзка с окончателно Решение № 7271 от 01.06.2018г. на ВАС, с което е отменена разпоредбата на чл. 27, ал.3 от ППЗИХУ.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното от правна страна:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия, подадена е в срок (решението е връчено на 18.10.2018г., пощенското клеймо на депозираната жалба е от 02.11.2018г.), поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

С с § 2 от от ПЗР към Закона за хората с увреждания е отменен ЗИХУ. Съгласно § 10 от ПЗР към Закона за хората с увреждания, неприключилите до влизането в сила на закона производства по отменения Закон за интеграция на хората с увреждания се довършват по досегашния ред.

Оспорената заповед е издадена от компетентния за това административен орган, съгласно разпоредбата на ЗИХУ, в приложимата редакция на нормата, в изискуемата от закона писмена форма, при посочване на фактическите и правните основания за издаването ѝ (същите се съдържат и в потвърдителното решение на по-горестоящия административен орган) и при спазване на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 42, ал. 1 от ЗИХУ (отм.), хората с трайни увреждания над 18-годишна възраст имат право на месечна добавка за социална интеграция след индивидуална социална оценка на потребностите и възможностите им, определени според степента на намалена работоспособност или вида и степента на увреждането. На основание чл. 42, ал. 2, т.т. 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 7 от ЗИХУ (отм), добавката по ал. 1 представлява парични средства, които допълват собствените доходи и са предназначени за покриване на допълнителни разходи за: транспортни услуги, информационни и телекомуникационни услуги, обучение, балнеолечение и рехабилитационни услуги, достъпна информация, наем на общинско жилище и диетично хранене и лекарствени продукти. Нормата на чл. 42, ал. 4, ал. 5, ал. 6, ал. 7 и ал. 8 от ЗИХУ определя като база за определяне на размера на месечната добавка за социална интеграция гарантираният минимален доход, който се определя от Министерския съвет съгласно чл. 12, ал. 3 от Закона за социално подпомагане. Общият размер на месечната добавка по ал. 1 се формира като сбор от средствата, определени по ал. 2. Добавката се отпуска по предложение на комисията по чл. 13, ал. 2 и въз основа на заявление-декларация за изготвяне на социална оценка и отпускане на месечна добавка за социална интеграция, подадена от лицата по чл. 12, ал. 3. След преценка на всички обстоятелства, отразени в социалната оценка, директорът на дирекция „Социално подпомагане" или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за отпускане или отказ за отпускане. Условието и редът за отпускане, изменение, спиране, прекратяване и възобновяване на добавката по ал. 1 се определят с правилника за прилагане на закона. - чл. 42, ал. 14 от ЗИХУ. Според чл. 42б, ал. 1, т. 1 от ЗИХУ, съобразно степента на намалена работоспособност, лицата с трайни увреждания над 18-годишна възраст с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност имат право на месечна добавка по чл. 42, ал. 2, т. 3 - за обучение. Разпоредбата на чл. 42б, ал. 2 и ал. 3 от ЗИХУ (нови - Държавен вестник, бр. 60 от 2018 г., в сила от 20.07.2018 г.) сочи, че добавката по ал. 1, т. 1 (добавката за обучение) се отпуска след представяне на документ, удостоверяващ продължителността на обучението. Месечната добавка за социална интеграция по ал. 1, т. 1 е в размер 20 на сто от гарантирания минимален доход. Съгласно чл. 24, ал. 1 от ППЗИХУ, хората с трайни увреждания над 18-годишна възраст ползват правото на месечна добавка за социална интеграция според индивидуалните им потребности, съобразно вида и степента на увреждането и степента на трайно намалена работоспособност и въз основа на извършената социална оценка по реда на глава трета от ППЗИХУ. Според разпоредбата на чл. 27, ал. 1 от ППЗИХУ, месечна добавка за обучение в размер 20 на

сто от гарантирания минимален доход се предоставя на лица, с трайно намалена работоспособност или с определени вид и степен на увреждане, които имат потребност от придобиване на допълнителни знания и умения, чрез различни форми на обучение извън заложените в системата на общообразователната подготовка. Съгласно чл. 27, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ППЗИХУ, добавката по ал. 1 не може да се ползва от лицата, които се обучават в специални училища и от лицата, включени в обучение по реда на Закона за насърчаване на заетостта. Според чл. 32, ал. 1 от ППЗИХУ, месечната добавка за социална интеграция се отпуска въз основа на заявление-декларация, подадено на основание чл. 11, ал. 1, социалната оценка и изготвеното предложение от комисията по чл. 13, ал. 1 и 4 от ППЗИХУ. Съгласно чл. 34, ал. 1 от ППЗИХУ, месечната добавка за социална интеграция се изменя, спира, възобновява и прекратява със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане” или на упълномощено от него длъжностно лице от 1-во число на месеца, следващ промяната в обстоятелствата. Разпоредбата на чл. 34, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ППЗИХУ определя, че добавката по ал. 1 се прекратява при извършване на нова социална оценка и липса на предложение за отпускане на месечна добавка за социална интеграция, както и при промяна в обстоятелствата, при които е отпускната.

От извършената служебна проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт и от събраните писмени доказателства се установява, че жалбоподателката е лице с увреждане. В конкретния случай месечната добавка за обучение е отпускната от месец юни 2018 г. без документ, удостоверяващ продължителността на обучението, във връзка с окончателно решение №7271 от 01.06.2018 г. на Върховен административен съд, петчленен състав, обнародвано в Държавен вестник, бр. 50 от 15.06.2018г., с което е отменена разпоредбата на чл. 27, ал. 3 от ППЗИХУ. Съдебният акт постановен от ВАС действа заанапред, поради което правилно е определена първоначалната дата, в заповед № СОЦО/Д-С-КС/117/Д/СР от 05.07.2018г. на директора на дирекция „Социално подпомагане”-К. село.

С оглед гореизложеното, жалбата е неоснователна и като такава, доколкото оспорената заповед е постановена от компетентен орган, в производство без процесуални нарушения и в съответствие с материалноправните разпоредби на ЗИХУ/отм./ и ППЗИХУ/отм./, следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 предл.последно от АПК, Административен съд-София град, III отделение, 34 състав

### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на В. Б. М. от [населено място] срещу Заповед № СОЦО/Д-С-КС/117/Д/СР от 05.07.2018г. на директора на дирекция „Социално подпомагане”-К. село, потвърдена с Решение №22-РД-06-0172 от 21.09.2018г. на директора на РД “Социално подпомагане”-С. град.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: